

WiaryGodni – program do pracy z młodzieżą w klasie 8 - kwiecień

SPOTKANIE W MAŁEJ GRUPIE

Temat: Masz już swoją ekipę?

Cel: Ukazanie potrzeby życia w małej wspólnocie wiary.

Materiały: Pismo Święte, kartki papieru, długopisy, telefon komórkowy z dostępem do internetu lub rzutnik z laptopem.

1. CZĘŚĆ A: Spotkanie ogólne

WSTĘP:

Prowadzący przypomina treść katechezy oraz wprowadza w temat spotkania.

Podczas katechezy dowiedzieliście się, że w życiu wiary konieczna jest wspólnota Kościoła, w której możemy uzyskać odpuszczenie grzechów oraz karmić się Ciałem naszego Pana Jezusa Chrystusa. Człowiek jednak rodzi się w mniejszej wspólnocie – rodzinie – i takiej też mniejszej wspólnoty potrzebuje, aby rozwijać się duchowo. Tą wspólnotą, z której utkany jest Kościół, jest parafia. Natomiast sama parafia jest częścią Kościoła, która obejmuje wiele różnych wspólnot. Można więc ją nazwać „wspólnotą wspólnot”. Warto należeć do wspólnot parafialnych, ponieważ są one dobrym środowiskiem wzrostu naszej wiary.

ROZWINIĘCIE TEMATU:

Świadectwo: *Prowadzący albo animator daje krótkie świadectwo o roli wspólnoty na jego drodze wiary.*

Prowadzący kontynuuje:

Słyszemy jak ważna jest wspólnota, aby wzrastać duchowo. Być może dla wielu z was będzie to zaskoczeniem, ale nawet Pan Jezus miał taką grupę uczniów. Nie tylko spośród wielu ludzi chodzących za nim wybrał Dwunastu, ale miał też kilku uczniów, którzy byli z Nim podczas najważniejszych wydarzeń. Posłuchajmy fragmentów Pisma Świętego, które mówią o szczególnej roli Piotra, Jakuba i Jana.

Byli oni przy uzdrowieniu córki przełożonego synagogi Jaira:

Gdy On jeszcze mówił, przyszli ludzie od przełożonego synagogi i donieśli: «Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?» Lecz Jezus słysząc, co mówiono, rzekł przełożonemu synagogi: «Nie bój się, wierz tylko!». I nie pozwolił nikomu iść z sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakubowego (Mk 5, 35-37).

Byli również na Górze Tabor podczas Przemienienia:

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich (Mk 9, 2).

Pan Jezus wziął ich również ze sobą, aby towarzyszyli Mu podczas trwogi konania w Ogrodzie Oliwnym:

A kiedy przyszli do ogrodu zwanego Getsemani, rzekł Jezus do swoich uczniów: «Usiądźcie tutaj, Ja tymczasem będę się modlił». Wziął ze sobą Piotra, Jakuba i Jana i począł drzeć, i odczuwać trwogę (Mk 14, 32-33).

Prowadzący podsumowuje:

Nawet Pan Jezus miał wąską grupę uczniów, których zabierał ze sobą, aby towarzyszyli Mu podczas najważniejszych momentów Jego ziemskiego życia.

Prowadzący kontynuuje:

Często zapomina się jednak o tym, że Pan Jezus miał również przyjaciół, którzy nie chodzili razem z Nim po palestyńskiej ziemi. Tymi przyjaciółmi było rodzeństwo: Marta, Maria i Łazarz. Święty Jan przekazuje nam jak wielką miłością darzył ich Pan Jezus:

Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat Łazarz chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz» (J 11, 1-3).

A po śmierci Łazarza:

Gdy więc Jezus ujrzał jak płakała ona i Żydzi, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzieście go położyli?» Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz!». Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: «Oto jak go miłował!» (J 11, 33-36).

Prowadzący podsumowuje i zaprasza na spotkanie w małej grupie:

No dobrze... Ale po co mi wspólnota? Po co jest mi ona potrzebna? Czy nie mogę sam rozwijać swojej wiary? Na te pytania spróbujemy sobie odpowiedzieć podczas spotkania w małej grupie.

2. CZĘŚĆ B: Spotkanie w małej grupie

Powiedzieliśmy sobie o tym, że nawet Pan Jezus miał grupę uczniów oraz przyjaciół, z którymi spędzał więcej czasu niż z innymi.

DZIELENIE:

Przypomnij sobie sytuacje, w których twój przyjaciel dopomógł ci w trudnej sytuacji. Szczególnie zwróć uwagę na te, które dotyczyły spraw wiary. Opowiedz o tym.

DYNAMIKA:

Połączcie się teraz w pary. Oglądniemy filmik, który będzie mówił o tym, jak rozpoznać prawdziwą przyjaźń. Każda para otrzyma kartkę, aby na niej zanotować najważniejsze rzeczy.

Prowadzący spotkanie włącza filmik:

http://www.youtube.com/watch?v=iqQMTVo1HIE&ab_channel=Pankracy

Uczestnicy notują najważniejsze rzeczy. Prowadzący spotkanie prowadzi wymianę zapisanych spostrzeżeń.

Następnie prowadzący zachęca do spojrzenia na przyjaźń przez perspektywę wiary:

Spróbujmy teraz dołożyć do tego wszystkiego perspektywę wiary. Jak przetransponować zapisane przez was zasady?

Wybrana osoba zapisuje zasady przyjaźni w perspektywie wiary na osobnej kartce. Np. warto mieć przyjaciela, ponieważ można mu się zwierzyć -> warto mieć wierzącego przyjaciela, ponieważ można mu się zwierzyć z wątpliwości w wierze, można go prosić o modlitwę itp.

PODSUMOWANIE:

Mała grupa, wspólnota, przyjaciele są ogromną pomocą w rozwoju nas samych, a zwłaszcza w rozwoju naszej wiary. Mają oni ogromny wpływ na nas samych, na to kim jesteśmy. Ich wybór jest bardzo ważny. Wspólnota, grupa przyjaciół powinna motywować nas do pracy nad sobą, do stawiania się coraz lepszym człowiekiem, a zwłaszcza do stawiania się przyjacielem Chrystusa.

Prowadzący zaprasza do zaangażowania się w lokalną wspólnotę wiary:

Chcesz poznać takich ludzi, którzy życzą tobie jak najlepiej? Którzy pragną twojego rozwoju, a ostatecznie szczęścia na wieki z Bogiem?

Przyjdź na spotkanie naszej wspólnoty. Nie może Cię zabraknąć... ;)

Prowadzący przypomina o terminie kolejnego spotkania.